

ELECCIONS EUROPEES

RAMON TREMOSA

Raó i cor

EL CANDIDAT

JOANA BONET

Conviven en Ramon Tremosa l'economia i la poesia, la coral i el cinema europeu en versió original, els seus sis idiomes i la dialectologia catalana, les corbates autoafirmatives i les camises de lli, el costat masculí i el femení. "He après a plorar d'alegria. Quan una cosa surt bé la tensió es descomprimeix". I afegeix: "De vegades amb la meua dona intercanviem rols, ella té tics masculins i jo femenins. Em considero més de criatures que ella, sempre m'he ocupat dels pediatres, dels mestres, de les activitats extraescolars..."

encara que ara que faig mítings he de ser més ordenat". El seu vincle amb Ponent ha marcat la visió del món que té Tremosa: el seu pare -va morir per una leucèmia fa deu anys- va néixer a Areny, a prop del Pont de Suert: "La Ribagorça és una terra molt dura". Per part de la mare conserva un paisatge atlàntic de regadiu, el Poal: "Anàvem a recollir peres, a les granges de pollastres... i em meravellava el capvespre vermellós de Ponent". Tremosa va ser un nen entremaliat i rebel a qui li costava d'acceptar els límits. "Sempre he volgut viure al dia

d'Excel on comparava la ubicació, la llum... de tots els habitatges que visitava. Fins que un dia va entrar en un pis i va dir: "És aquest". Ho atribueix al "misteri innegable de la vida", perquè segons l'eurodiputat de CiU, "les decisions més importants de la vida no es poden racionalitzar".

La seva autopercepció de ser poc cartesià xoca amb l'ordre de la seva taula, com la hiperactivitat de la qual ha fet gala al Parlament Europeu: el setè diputat de 766 que més preguntes, correccions i mocions ha formulat. A més de ser l'encarregat dels informes del Banc Central Europeu, el 2011, i del de competència, el 2013. Gairebé tots els mandataris eu-

ropeus amb els quals manté una relació propera, des de Trichet fins a Draghi, tenen un llibre de Màrius Torres que Tremosa els ha regalat: *Paroles de la nit*. "En un moment delicat de la meua vida, després d'un desengany amorós, em va ajudar molt la seva poesia tan profunda i escrita des dels límits", confessa.

Sense que l'hi preguntés, afirma que Martin Schulz, el mateix Trichet i Draghi són gent molt normal. Té fotos amb ells al despatx. Ell també es considera un home normal. "El dret a decidir no és el tema central a Europa, ni ho és Escòcia, però als *think tank* i conferències on assisteixen els periodistes globals més importants, des

del *Financial* fins a *The Wall Street Journal* em conviden i fan servir les meves paraules. És la qüestió de moda. I com més actiu siguis, més comptes en el debat. El missatge que transmeto? La radicalitat democràtica de Catalunya".

Un dels malsons més recurrents del candidat europeu de CiU té a veure amb la universitat: "Tenim un examen i resulta que no tenim les fotocòpies per repartir als alumnes". Admet que el persegueix sempre el fantasma de la responsabilitat i l'organització, però prefeix viure amb aquesta angouxa: "La por guarda la vinya", cita.

Li pregunto si alguna vegada ha tingut algun complex. D'estatura, per exemple. Se sorprèn i em diu que el seu metre setanta és més que acceptable. Però al cap d'un minut desenvolupa una teoria sobre les dietes dures dels seus avantpassats a la Ribagorça. "Els avis feien metre seixanta. En dues generacions hem guanyat deu centímetres". Teoria i logística *made in Tremosa*.●

L'estany de Puigcerdà. El petit Ramon Tremosa retratat amb la seva mare al costat de l'estany de Puigcerdà, una imatge que va reproduir dècades després amb els seus fills al mateix lloc de la foto.

Hi ha una paraula clau en la vida i fets de Ramon Tremosa: "Logística". Una característica que reconeix en les dues dones que admira, a qui ha dedicat tots els seus llibres (cinc): la seva mare Maria dels Dolors i la seva dona, l'advocada Maria Rosa Pons. "La meua mare ens ha marcat molt, amb 79 anys continua cuinant per a setze persones. Fa la pasta dels canelons un mes abans de Nadal i la congela. És logística pura. Jo? No, jo sóc més de cent metres,

i preguntar-me el perquè de les coses. Em considero un reformista radical. No un revolucionari. Perquè les revolucions no fan avançar, però les reformes, sí".

S'autodefineix com a emotiu, sentimental i romàntic. "Sembla més estirat del que en realitat és -comenten en el seu cercle- perquè sap molt bé el que vol; és una màquina amb una capacitat de treballar imparable". Quan es va voler comprar un pis, va preparar un full

Mas entra en campanya

L'ESPECTADORA

M. Dolores García

CiU ha fet un tomb en la seva campanya. La possibilitat que ERC sigui la força més votada ha portat la federació a endurir el to del discurs vers els republicans. El missatge que es transmetrà d'aquí a diumenge consisteix a identificar Esquerra amb un partit incapaç de governar, que va arrossegar a l'abisme els dos tripartits.

Encara que l'ascens d'ERC en detriment de CiU ve de lluny, a la seu de Con-

vergència donaven per bona la pèrdua de suport electoral en nom de l'objectiu més elevat de caminar amb pas ferm cap a la independència. El patriotisme ha de passar per sobre de motivacions partidistes. Però arribat el moment de la veritat ningú vol passar a un segon pla.

Si CiU no aconsegueix mantenir els tres eurodiputats actuals, es desfermaran vents en la federació. Les enquestes de Convergència i d'Unió indiquen que repeteixen tres escons i els republicans, un. Si és així, respiraran alleujats. Però si el resultat fos un 2 a 2, seria un fracàs.

Un 2 a 2 significaria que els vots de CiU, als quals se sumen els de PNB i

Coalició Canària no són suficients per superar una Esquerra amb l'únic suport d'Ernest Maragall. Suposaria que Unió es quedaria sense eurodiputat. Evidenciaria el declivi d'una federació que, a pesar de governar, perd suport electoral des de l'any 2012.

No és previsible que un escenari d'aquestes característiques alterés el full de ruta del president Mas pel que fa a la consulta, però suposaria un punt d'inflexió en les relacions internes a CiU. Per això, Mas ha canviat la intenció inicial de mantenir un perfil més institucional i protagonitzarà un míting diari. Sense esmentar les sigles d'ERC,

intentarà inocular en l'electorat la idea que els republicans no han de liderar el procés sobiranista perquè allotgen en el seu si la llavor de l'aventura irresponsable, que només ell representa l'experiència i la capacitat per afrontar el repte sense caure en invents estranys.

El principal actiu de CiU es mobilitza per impedir un empat amb ERC, que seria un fracàs

En la mesura que Mas s'impliqui en la campanya, la victòria de CiU sobre ERC enfortirà el seu lideratge, podrà manejar els ritmes enfront de les exigències de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i tindrà autoritat per mantenir la pugna amb Rajoy. Si el resultat no fos l'esperat per a CiU, la crisi està servida.